

Střítež, sborový den, 27. srpna 2017

Ježíš říká: ne každý, kdo mi říká Pane Pane, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.

Text kázání - Ježíš říká - „Co myslíte? Jeden člověk měl dva syny. Přišel a řekl prvnímu: ‚Synu, jdi dnes pracovat na vinici!‘ [29](#) On odpověděl: ‚Nechce se mi.‘ Ale potom toho litoval a šel. [30](#) Otec přišel k druhému a řekl mu totéž. Ten odpověděl: ‚Ano, pane.‘ Ale nešel. [31](#) Kdo z těch dvou splnil vůli svého otce?‘ Odpověděli: ‚Ten první!‘ Ježíš jim řekl: ‚Amen, pravím vám, že celníci a nevěstky předcházejí vás do Božího království.‘ [32](#) Přišel k vám Jan po cestě spravedlnosti, a vy jste mu neuvěřili. Ale celníci a nevěstky mu uvěřili. Vy jste to viděli, ale ani potom jste toho nelitovali a neuvěřili mu.

Mt 21,28-32

Jak žijeme? Líbíme se Bohu? Co rozhoduje o našem životě?

Podobenství odhalí překvapivou hodnotu, která se v nebi cení. Bohu se líbí ten, kdo je schopen lítosti, a na základě své lítosti napraví své jednání.

Žijeme ve zvláštní době. Máme se dobře. Vaši, i moji předkové, kteří zde seděli v těchto lavicích, nežili v tak dlouho době bez válek a v takovém blahobytu jako my.

A současně žijeme v době úmyslně falšovaných informací, podloudně vyvolávaného strachu, který je úspěšný a vkrádá se do životů mnoha lidí.

A proto je nám každé jasné slovo dobré. Proto čekáme pomoc odjinud, od Boha.

A Boží syn Ježíš říká podobenství. Obraz.

Otec řekne prvnímu synovi, aby šel pracovat, on řekne - nepůjdu, ale potom toho litoval a šel. Druhý řekl - půjdu, ale nešel.

Vůli otcovu podle posluchačů i podle Ježíše splnil ten první.

Není tam žel ten třetí, který by řekl půjdu a šel, ani ten čtvrtý, který by řekl, nepůjdu a nešel.

To co zůstane navíc, jako rozdíl, jako hodnota mezi prvním a druhým je lítost.

Takže v té obrazové zkratce smíme dovodit – Boží vůli a Bohu milý je ten, kdo je schopen litovat a změnit své původní rozhodnutí a říci – ale ano ve prospěch toho, co chce Bůh.

Ježíš pak přidá zvláštní slova, kterými to potvrdí, ale posluchače možná troch popíchne a rozčílí. *Amen pravím vám, že celníci a nevěstky předcházejí vás do Božího království.* Proč? Protože, na rozdíl od vás, jsou schopni lítosti.

Není to slovo, které by nás mělo srážet. Lacině obviňovat. Chceme přece plnit Boží vůli. Proto jsme také ráno vstali a přišli. Věříme, že co on činí dobré jest - že když nám dal svého syna, dal nám s ním všechno.

Cítíme, že věřit je výsada, a ne povinnost. Jsme v Kristu Boží děti, dědicové Boží. Jsme díky Bohu někdo. Proto, dobrovolně, bez nucení toužíme žít dobře, každý den svého života.

Informací jak dobře žít je v Písmu mnoho – od Ježíše známe podobenství o posledním soudu

Střítež, sborový den, 27. srpna 2017

a o tom, že cokoli jsme jednomu z nepatrných bratří učinili, Kristu jsme učinili. Známe slovo, že ne sedmkrát, ale sedmdesát sedmkrát máme odpouštět. Že když budeme hledat Boží království, vše ostatní nám bude přidáno. A další a další.

A k těm mnoha přidává podobenství o dvou bratřích další informaci o dobrém životě, o životě, který se Bohu líbí: být schopen lítosti a změny.

Kolik rozhodnutí jsme učinili a beztak kdesi hluboko víme, že byla špatná, že kdesi brzdí náš život a nedávají klid a pokoj. Smíme jich litovat, smíme je opustit.

Kolik hloupých a zbytečných slov jsme pověděli a ta slova teď kdesi trčí jako ostré balvany na cestě mezi našimi blízkými a námi. Je možné se jich zbavit, přiznat, litovat, poprosit o odpuštění.

Kolik siláckých řečí slyšíme na adresu těch, kdo jsou jiní než my. Jakoby srdce mnohých zalil beton, nebo jakýsi krunýř, který nechce slyšet, nechce připustit, nechce vidět.

A tak, sestry a bratři, ptáme-li se, kde je místo křesťanské církve v dnešní české republice, jaké místo má střítežský sbor a rožnovská kazatelská stanice – pak jsou to především místa, kde mocí Ducha svatého dochází k lámání obručí. A ten kdo se zasekl a řekl nepůjdu, nakonec bez velkých řečí jde.

Jsou to místa doteku Božího ducha, který pohne se srdci a představami, i těch padesátiletých a starších, kteří už přece cosi mají za sebou, a nikdo jim nic nebude říkat.

Vy jste to viděli a ani potom jste nelitovali a neuvěřili, vyčítá Ježíš. Utrpení vidíme. Blízko sebe i daleko od sebe. A není možné povědět, mne se netýká.

Bůh se raduje nad těmi, kdo jsou schopni lítosti a změny svého předchozího rozhodnutí. Ještě dýcháme, ještě jsme tady, ještě možná dnes budeme v klidu usínat a zítra ráno vstávat, ještě jsme na tomto světě. Amen